

בס"ד ♦ שבת קודש פרשת ואתחנן - נחמו ♦ טז' אב תשע"ו ♦

עלון 214

העלון יוצא לעילוי נשמת חיילי צה"ל שנפלו על קידוש השם הי"ד

החוט המשולש

וְהוֹדַעְתֶּם לְבְנֵיךָ וּלְבְנֵי בְנֵיךָ (ד ט).

עיקר השתדלות האדם למסור את התורה ומצות ולהדריך שלשה דורות לעבודת השי"ת, כדברי חכמינו ז"ל (ב"מ פה.) לא ימושו מפיך וכו'. ולכן כאשר נתוודע יעקב כי יוסף חי והוא צדיק, עמד לזבוח זבחים לאלקי אביו יצחק דייקא, כי יוסף דור השלישי ליצחק ואליו שייך בהשתדלות להעמיד שלשה דורות בעבודת השי"ת. בשאר בניו ידע יעקב אבינו ע"ה שהם צדיקים, כי ישבו תחת צלו בבית מדרשו בד' אמות של הלכה, אבל מיוסף התיירא שמא ח"ו נתערב בטומאת מצרים, אבל כאשר ראה עתה שהוא צדיק ועמד בצדקו, על כן זבח זבחים לאלקי אביו יצחק, כי מעתה כל בניו צדיקים ושוב מובטח לו שלא תפסק מזרעו לעולם, והתורה חוזרת לאכסניא שלה. ובזה פרשתי מ"ק (בראשית מח טז) 'המלאך הגואל אותי מכל רע יברך את הנערים' פירש"י ז"ל מנשה אפרים, 'זיקרא בהם שמי ושם אבותי' כלומר יעקב, יוסף מנשה ואפרים שלשה דורות הם, כמו שמי ושם אבותי אברהם ויצחק כמו שיעקב דור שלישי לאברהם, יוסף דור שלישי ליצחק, כן בני יוסף דור שלישי ליעקב, והבן. (רבי חיים יעקב מקאמרנא)

וביאר הרא"ה (מאמרי הרא"ה, עמוד 199 – 198) "וכאשר חובת תלמודה של תורה הקבוע הלא הוא נלמד מ"ושננתם" שיהיו דברי תורה מחודדין בפיך כו' שמזה באה חובת השקידה בתורה, ללמוד תמיד יומם ולילה, לפי כוחו, שמובן דבר זה יכול להתקיים רק ע"י תלמידי חכמים העוסקים בתורה, ללמוד תמיד יום ולילה לפי כוחו, שמובן דבר זה יכול להתקיים רק על ידי תלמידי חכמים העוסקים בתורה בקביעות שהם שמים לילות כימים בעסק התורה, מה שאין כן במעמד התורה אצל האנשים שהם עסוקים בדרך ארץ, שהם נתבעים בעיקר על קביעות עיתים לתורה כו' אצל בעלי בתים העסוקים וטרודים בדברי משא ומתן, להם דיה החובה של קביעות עיתים לתורה, על כן אצלם שעיקר מעמדם בעולם הזה הוא המשא ומתן- שואלין "נשאת ונתת באמונה", ואחר כך קביעות עיתים לתורה, מה שאין כן תלמידי חכמים הקבועים בתורה שהם מקיימין בדיוק את החוקה של "ושננתם" שיהיו דברי תורה מחודדין בפיך, בעוסקים בתורה יומם ולילה, בלא הפסקה רק בקביעות גמורה כפי כוחם, לא שייך לשאול אותם בענייני משא ומתן שהם אינם עסוקים בו, ולא שייך לומר להם קבעת עיתים לתורה, שהם לא יוכלו לצאת כלל ידי חובתם בקביעות עיתים, ועליהם אמרו חז"ל כל הקובע עיתים לתורה הרי זה מפר תורה". והי"ר שיקויים בנו : " ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליך ודברי אשר שמת בפיך לא ימושו מפיך ומפי זרעך ומפי זרעך אמר יהוה מעתה ועד עולם".

למשפחת כיתה יב/3 שלוחה ברכת שבת שלום

יו"ל ע"י כיתה יב/3 ישיבת ירושלים לצעירים מחזור מ"ט כל הזכויות שמורות

לא תירא מפניהם

מרגע שהוכרזה מלחמה כוללת, או שיחידה נכנסה לכוננות לקראת פעילות מבצעית-מלחמתית, חובה על כל חייל להתמסר כולו לפעילות קדושה זו. עליו להסיר מלבו את כל דאגותיו האישיות, להתגבר על פחדיו, ולהיות נכון מבחינה נפשית לביצוע מלא ומדויק של כל המוטל עליו. מאחר שנכנס בקשרי המלחמה, ישען על מקוה ישראל ומושיעו בעת צרה, וידע שעל יחוד השם הוא עושה מלחמה. וישים נפשו בכפו ולא יירא ולא יפחד, ולא יחשוב לא באשתו ולא בבניו, אלא ימחה זיכרונם מלבו ויפנה מכל דבר למלחמה. וכל המתחיל לחשוב ולהרהר במלחמה, ומבהיל עצמו - עובר בלא תעשה, שנאמר "אל ירך לבבכם, אל תיראו ואל תחפזו ואל תערצו מפניהם" ולא עוד - אלא שכל דמי ישראל תלויים בצווארו. ואם לא ניצח, ולא עשה מלחמה בכל לבו ובכל נפשו, הרי זה כמי ששפך דמי הכל, שנאמר: "ולא ימס את לבב אחיו כלבבו". והרי מפורש בקבלה: "ארור עושה מלאכת השם רמייה, וארור מונע חרבו מדם". וכל הנלחם בכל לבו בלא פחד, ותהיה כוונתו לקדש את השם בלבד - מובטח לו שלא ימצא נזק ולא תגיעהו רעה, ויזכה לו ולבניו עד עולם, ויזכה לחיי העולם הבא. (רמב"ם מלכים ז, טו).

שו"ת צבא ומלחמה – הרה"ג זלמן מלמד

שאלה: אני בעל תשובה חרדי, חילוני לשעבר. בשירותי הסדיר הייתי לוחם חי"ר וחובש. קראו לי למילואים לצורך שיבוץ. רציתי לדעת מה עלי לעשות כדי להיות בטוח שאוכל לקיים אורח חיים יהודי (תפילות, כשרות וכ"ו), וכמובן להימנע מלשרת עם חיילות, ובמיוחד נושאות נשק (איזה דבר עצוב זה לראות). על איזה עוד נושאים עלי לעמוד ולא להתפשר? ברצוני להדגיש כי אני מעוניין מאד לשרת בצבא ולתרום ככל יכולתי לעם ולמולדת.

תשובה:

הדברים העיקריים שבהם עלולים להיתקל בצבא הם כדלהלן:

שמירת שבת - יש להקפיד שלא לעשות אלא דברים שיש בהם פקוח נפש. כשרות - צריך לראות שהמטבח שומר על הכשרות. צניעות - זה דבר המסור ללב. כמו כן עליך לעמוד על זכותך לקבל זמן לתפילות ובעזרת ד' תוכל לקיים את המצווה לשמור על עם ישראל וארץ ישראל בשלמות.

מספרים על הראי"ה

"...לא פסק פומיה מגרסא, ולא הלך דל"ת אמות בלא תורה. כל תורתו הייתה נקנית לו בכל ארבעים ושמונה הדברים שהתורה נקנית בהם... ברם, שקידתו העצומה בתורה, לא הפריעה בעדו מלהשתתף כל ימיו בצערם של ישראל, והוא מסר נפשו עליהם במסירות נפש ממש... במקום גדולתו של רבנו שם אתה מוצא ענוותנותו. ענוותן גדול היה, מהנעלבים ביותר ומהסולחים באמת אף לאלו שהעציבו את רוחו הטהורה, ושמעתי כמה פעמים מפיו הקדוש שהיה מתפלל עליהם בכל יום שלא ייענשו חלילה בסיבתו, והיה משתדל בכל כוחו, להטיב להם בעת הצורך, כאשר ראו עיני. רבנו לא שח שיחה בטלה מימיו. שיחות החולין שלו צריכה לימוד הרבה. בדבריו מצאנו אוצרות של יראת שמים, אהבת המקום ואהבת הבריות ומידות טובות שמסר נפשו עליהם. חבל על דאבדין ולא משתכחין! הי חסיד! הי עניו!" (הרב יצחק אריאל)

העלון יוצא לעילוי נשמת בחורי הישיבה שנרצחו ערב ר"ח אדר ב' תשס"ח הי"ד